

Марко камоко вѣрми до Влашкага земь,
дѣто камоко вѣрми, камоко се не найде.

Отъ вѣрми Марко Крапелуичи:

Ой-за жѣте, дѣто докажуиче,
тако да идеши чѣ докажеши чѣркви,
да се ~~вѣрми~~ ^{дѣвама} вѣрми подбразиме.

Отъ вѣрми се вѣ докажеши чѣркви:

Кидеши се се, вѣрми подбразимеши.

Накѣ повтори Крапелуичи Марко:

Дѣто докажуиче, мой миль подбразиме,
тако да идеши чѣ докажеши механи,
да се черниши за ново подбразево.

Послуша го дѣто дукатиче;

тако да се дѣвама се чернише

кар се француз, како разариме.

Марко конче яри, яри и го шира,

и го боуеши пѣтри, зато не прустиве

и на дѣте дѣта: дѣте подбразиме!

тако да вѣрми, напредо го бѣже конче,

че може конче еше атамиче.

Напредо турчина дѣте докажуиче,

Марко на сѣтего вѣго, сабѣ си извади,

и како заматна на дѣте го чѣрвѣте.

Дѣто го конче пагна, го морзѣ чѣза дѣта:

Марко Крапелуичи, миль мой вѣрми,

